

Carolus filius fuit Balduini decimiquinti comitis Flandriæ. Hic post patrem suum ob uias corporis & animi uitutes Comitatum obtinuit, & contra omnes aduersarios fortiter defendit. Erat etiam bonorum egregius patronus, & maiorum acerrimus persecutor. Cum itaq; anno Christi 1126. maxima fames apud Flandros oriaretur, magna misericordia affectus, pauperes mirum in modum souebat & nutriebat. Vetus etiam, graui pœna proposita, ne eo tempore ex frumento ceruisia conferetur, aut ut canes aleretur. itaq; omnes canes occisi sunt. Contigit autem concurrentibus undique ad principem pauperibus, ut uno die septem millia & octingentos panes cum plurimis uestimentis & multa pecunia ipsis distribueret, ita ut ab omnibus pauperum patronus & patriæ pater diceretur. Cum hac ratione iustitiam omnibus ex æquo administraret, nobilium factio ne seditio quædam orta fuit. In ea Carolus precibus in templo intentus trucidatus est. Verum siccarij illi omnes deprehensi, & extremo supplicio affecti sunt. Carolus uero solenni pompa sepulturæ traditus, magnum sui desiderium apud omnes bonos reliquit,